

Barraca de vinya de la tina del camí de les Generes II

Talamanca

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Camí de les Generes, Mas Les Generes, 08279 Talamanca
Emplaçament	Pista forestal Viladordis-Talamanca. Creuem el riu i seguim la pista uns 850m i agafem camí esquerra

Coordenades:

Latitud:	41.72545
Longitud:	1.8876
UTM Est (X):	407478
UTM Nord (Y):	4619892

Classificació

Número de fitxa	08277-197
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX
Any	1896
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 001A00007

Fitxes associades:

[Tina del camí de les Generes II](#)
[Mas les Generes](#)

Autoria de la fitxa	Quim Serdà i Manau
Data de registre de la fitxa:	dj., 10/05/2007 - 02:00

Descripció

Barraca de vinya adossada al nord-est de la tina. Aquesta és de planta quasi circular i té 3,00 m de diàmetre. Els paraments són de pedra seca, tot i que presenten algunes juntes amb morter de calç. La coberta és de falsa cúpula sobre la qual s'estén una capa de sorra i pedruscall. L'entrada presenta ambdós muntants verticals sobre els quals es recolzen dues llindes, una d'exterior de 80 cm x 25 cm x 10 cm i una altra d'interior. Les dimensions de l'entrada són de 0,77 x 1,65 m d'alçada. El gruix de les parets és de 65 cm. A l'interior hi trobem vuit amagatalls i la inscripció de la data -1896- al marc de la porta. Presenta les parets i el sostre fumats. Es troba en bon estat de conservació. AADD (2005:154)

Història

En el cas del Bages, la presència de barraques està íntimament relacionada amb el conreu de la vinya. Tot i que actualment la vinya ha quedat reduïda a unes àrees molt concretes, la comarca compta amb una llarga tradició vinícola. Hi ha estudis que ens parlen de la importància de la vinya en aquesta zona durant l'època romana i medieval. La continuïtat d'aquest conreu i la seva importància queden palesos pels nombrosos testimonis que encara queden presents. A principis del XVIII la vinya ja era molt important a la zona del pla. A partir d'aquest moment es va viure una extensió del conreu al Bages, més en el pla que en els altiplans, que arribarà fins al s. XIX. Superada la crisi de la fil·loxera, el conreu de la vinya recuperarà el nivell productiu anterior a la crisi fins a principis del segle XX, quan el reclam de noves inversions en el camp vitícola comportà l'abandonament de terres per part d'un gran nombre de petits pagesos. El conreu de la vinya requeria una contínua presència del pagès al vinyar, fet que comportava la necessitat de disposar d'un lloc proper on aixoplugar-se o guardar les eines, més si tenim en compte que sovint hi havia una distància considerable entre la peça de conreu i la residència del pagès. La majoria de barraques tenen les parets interiors completament fumades, la qual cosa sosté la idea que servien com a aixopluc davant dels possibles canvis climàtics. Les magnífiques condicions tèrmiques que ofereixen l'interior de les barraques devien ésser una bona compensació dels rigors del sol estival, i també un lloc segur on esperar a recer el final d'un temporal. A part d'aquestes utilitzacions més genèriques, hi havia tot un seguit de funcionalitats més específiques que no es poden deixar de banda. El pagès, adaptava les construccions de pedra seca a les seves necessitats, les quals podien variar molt segons l'època, el lloc o el conreu. Als municipis bagencs del Pont de Vilomara, Talamanca i Mura, les barraques s'adossaven a les tines que hi havia a prop dels camps. A més de refugi servia per protegir l'accés a la tina per la part inferior. Les barraques bagenques presenten uns trets molt uniformes. El material bàsic és la pedra utilitzada gairebé sense treballar. Només en els llocs més destacats de la construcció, com les cantoneres, llinda o obertures es retallen les arestes dels blocs. Les barraques bagenques destaquen sobretot per la seva simplicitat. Són de dimensions reduïdes si les comparem amb les construccions més meridionals o baleàriques. La planta és quadrada o circular i d'un sol habitacle. SOLER (1994:22)

Bibliografia

AA.DD (2005). Tines a les valls del Montcau. Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Farell Editors, Sant Vicenç de Castellet. SOLER i BONET, Josep (1994). Les barraques de vinya. Les construccions de pedra seca a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

